

גליל לילית

ראון
לבית

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

פרשת וארא

אמונה בבורא עולם

דע שאין רע יוצא מה!

פרשת וארא נפתחת בפסוק: "וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני ה'" (שמות ה, ב). חכמים מסבירים לנו: "אלוקים" זו מידת הדין, ואילו שם הוי"ה ("אני ה'") זו מידת הרחמים. למה הפרשה נפתחת במידת הדין?

בגלל תחילת הפרשה הקודמת! משה רבנו, מתוך צער עמוק על ישראל, פנה לקדוש ברוך הוא ואמר: "ה' למה הרעתה לעם הזה? למה זה שלחתיני?" (שמות ה, כב). המדרש מספר שאותה שעה רצתה מידת הדין לפגוע במשה - כיצד העזת לדבר כך על בורא עולם? על כך ענה לו הקדוש ברוך הוא במידת הדין - "וידבר אלוקים". אבל מיד הוסיף: "אני ה'". כלומר, גם כשאתה רואה את מידת הדין שורה על האדם, "אני ה'" - מידת הרחמים נמצאת שם.

ואז באה התוכחה הכל כך כואבת: "וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שד-י, ושמי ה' לא נודעתי

להם". חבל על דאבדין ולא משתכחין - האבות לא הרהרו על מידותיי!
אברהם אבינו, הבטחתי לו "קום התהלך בארץ לאורכה ולרוחבה כי לך אתננה", וכשהיה צריך לקבור את שרה אשתו, הוא נאלץ לשלם ארבע מאות שקל כסף! יצחק אבינו הלך לחפור באר ועשקו אותו. יעקב אבינו הבטחתי לו "הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה", והוא היה צריך לקנות חלקת אדמה. והם לא הרהרו אחריי!

מה פירוש "אמונה בבורא עולם"? הפירוש הוא: לא שואלים שאלות על הקדוש ברוך הוא! גם אם יש לך שאלות - אם אתה יודע שמדובר בבורא עולם, אתה מבין שהוא הטוב המשלם והטעות היא אצלך.
אני מצפה גם מחבריי: אם אתה באמת אוהב אותי וסומך עליי, ותראה אותי עושה מעשה שנראה לא נכון - תדון אותי לכף זכות, ותדע שאני עושה את כל מעשיי לטובתך. אם לא, אתה לא חבר אמיתי.

כך אומר הקדוש ברוך הוא ליהודי: לפעמים כואב לך, לפעמים לא הולך, לפעמים לא מסתדר משהו בחיים. אבל אם אתה סומך על בורא עולם, דע לך שהוא נמצא שם, כי "כל מה שה' עושה בעולם - לטובה הוא עושה" (ברכות ט, ב). לעולם אל תאמר "למה הרעותה", כאילו אני עשיתי צעד לטובה והקדוש ברוך הוא עשה צעד לרעה. אין כזה דבר, 'אין רע יוצא מה' יתברך'.

האמונה האמיתית היא כשאתה סומך על בורא עולם שהכל לטובה, על אף שהשכל שלך אומר לא. רבי נחמן מברסלב אומר: "אמונה זה איפה שנגמר השכל". כשכולם אומרים לך "חבל לך על הזמן, לא תצליח", אבל אתה מאמין בבורא עולם. איפה שנגמר לך השכל - שם מתחילה האמונה.

שבת שלום ומבורך!

05 הרב יצחק פנגר מתי צריך להוריד את הראש?

02 משולחן רבינו מותר להחת סבון מבית מלון?

11 הרב שמעון מאמו מה ההבדל בין טראמפ לנתניהו?

09 תאר גלן איך אפשר ללדת שישה בנים אחד?

12 הרב דוד פרייף למה צריך מלך?

10 הרב משה עמר תלות או הישענות?

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה	16:41	16:41	16:43*
ציאה	17:32	17:32	17:35
ר"ת	18:05	18:04	18:09

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 16:22

היו שותפים
בחסד <<<
03-8000-770

'מסעדת החסד' של הרב יגאל כהן
מגישה ארוחות חמות ומכובדות
למשפחות מעוטות יכולת

800-
משפחות
מקבלות
מצרכי מזון

ארוחות
צהריים חמות

200-
ילדים
מקבלים
ארוחה חמה

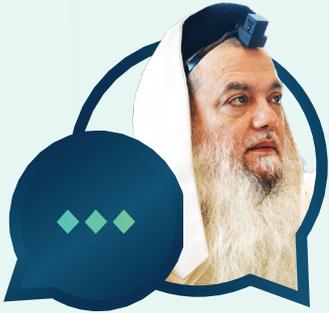
ה'מסעדה'
פתוחה מידי יום

**האבא הזה
לא קנה היום
לחם וחלב.**

כא כי הוא עייף
אין לו איך לסיים את החודש.

משלחן רבנו

לכבוד מורי ורבי, שר האמונה והבטחון, הגאון רבי יגאל כהן שליט"א. כמה פעמים הייתי בבית מלון, ורציתי להעלות מאכלים מחדר האוכל לחדר השינה - כגון מעדנים וכיוצא בזה - כדי שיהיה לילדים מה לאכול במשך היום עד לארוחת הערב.

אלא שבכניסה לחדר האוכל מוצב שלט גדול האוסר להוציא כל מאכל מחוץ לחדר האוכל, אף לא לחדרים המלון.

והשאלה היא: האם יש להתחשב באיסור זה, או שמכיוון ששילמתי על השהות והאכילה, הרי זה כאילו המאכלים שייכים לי, ואין איסור ליטול מהם לחדר?

בתודה מראש שמעון אברהמי פתח תקווה.

לכבוד ידידי ורעי, הר"ר שמעון אברהמי הי"ו.

בנוגע לשאלתך בדבר הוצאת מאכלים מחדר האוכל שבמלון בלי רשות הנהלת המקום, הנני להשיב בקצרה:

לעניות דעתי, הדבר פשוט וברור שאסור להוציא מאכלים מחדר האוכל כאשר הנהלת המלון מפרסמת בשער בת רבים שאין לעשות כן. ואף על פי שמשלמים בעד האוכל - מכל מקום, השהות במלון היא על דעת הנהלת המלון, והכל תלוי בדעתם: ברצונם יתירו, וברצונם יאסרו.

ובכלל זה- גם מה שנפוץ, לצערנו, שלוקחים מהחדר סבונים, שקיות קפה וכדומה. ואף שיש מלונות המתירים זאת, מכל מקום רבים הם המלונות המקפידים שלא ייקחו - והדבר הוא גזל גמור.

ותמנהי על מנהג העולם להתיר זאת בשופי, בטענה שרוב המלונות מסכימים לכך.

ושמעתי גם לכמה חכמים שליט"א שמורים כן לרבים. אבל שהלא ברור שיש מקומות שאינם מסכימים - ואיך ניתן להתיר זאת באופן גורף לכלל המלונות?!

ומה גם שמבירור שערךנו, ישנם מקומות רבים שמקפידים על כך, וא"כ הרי זה גזל גמור. וכבר אמרו חז"ל, 'גזל מקטרג בראש', והמזהיר והנוזהר - שלומו יסגה כמי נהר.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

נקודת מבט

מושיקו שטרן: איך איש\אשה יכולים לשנות נקודת מבט אחד על השנייה?

הרב יגאל

אם היא תתרכז ותתפקט על הנקודה הזו למשל: שהוא לא קם בבוקר - היא יכולה להתגרש ממנו. לא סובלת אותו. "הוא משגע אותי, זה מטריף אותי".

אבל אם היא תצא מהפוקוס על העניין הרע הזה, ותתחיל להתרכז גם בדברים הטובים שיש לו - היא תגלה שיש בו טוב. יש לו מידה טובה. כזו או אחרת.

ואני אומר - לכל אדם בעולם, שהיה לו סכסוך עם בן אדם, זה יכול להיות שהוא גנב או כל דבר אחר. איך שלא נסתכל על זה - אתה לא תוכל לאהוב אותו.

אתה חייב לצאת מהפוקוס של העבירה הזו, מהמקום הלא טוב שהוא נמצא בו, ולהתחיל לראות גם דברים טובים.

ואז אתה מגלה - תשמע, נכון, יכול להיות שבכסף הוא חלש מאוד, או שאין לו טאקט.

מושיקו שטרן: אני מכיר אנשים כאלה.

הרב יגאל:

אינטליגנציה רגשית - שואפת לאפס. אין לו בושה, אין לו דברים כאלה. אבל מצד שני יש לו דברים טובים אחרים.

מושיקו שטרן:

אתה מוצא? אתה מצליח?

הרב יגאל: ברוך ה' כן!

ישיבה לבחורים מתחזקים

גילאי 20-27

בראשות הרב יגאל כהן

בניין חדש ומפואר | ארוחות מפנקות | צוות חם ואהב

ביחד נלמד תורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל!

מהרו להרשם >>>

03-8000-770

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

מכת כנים

דוד המלך אומר בתהלים (קה, לא): "אמר ויבוא ערוב כנים בכל גבולם". לפי הסדר של דצ"ך עד"ש באח"ב מכת כנים קדמה למכת ערוב, ואם כן למה דוד אומר "אמר ויבוא ערוב" ואחר כך "כנים בכל גבולם"? רבי יעקב מדובנא - המגיד מדובנא - יש לו הרבה משלים יפים מאד. כאשר הגאון מוילנא היה חולה, בנו רבי אברהם שולח לדובנא לרבי יעקב, שיגיע ויספר לאביו משלים, וככה ירגיש טוב, היו לו משלים נפלאים. והוא מבאר את זה על פי משל לעשיר אחד שהיו לו הרבה קרובים ואוהבים, והוא היה צריך לחתן את אחד מבניו, אבל איפה

יכניס את כל האורחים שלו? אין לו מקום כל כך גדול, "איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי" (ישעיה סו, א). לכן אמר שיעשה את החתונה כמה ימים, ביום הראשון יזמין את התלמידי חכמים, ביום השני יזמין את העשירים, וביום השלישי יזמין את הקרובים. ואי אפשר להגיע פעמיים, מי שהגיע פעם אחת, זהו, שלא יבלבל את המוח.

הגיע היום הראשון של החתונה, מגיעים כל התלמידי חכמים ומגיע ביניהם אחד, שואל אותו העשיר: מי אתה? אומר לו: אני מהחכמים. למחרת מגיעים העשירים ואותו חכם גם כן מגיע. שואל אותו העשיר: למה הגעת גם היום? אמר לו: אני גם עשיר, גם חכם וגם עשיר. ביום השלישי מגיעים כל הקרובים והוא מגיע ביניהם, שואל אותו העשיר: מה קרה הגעת גם היום? אמר לו: אני גם כן קרוב של המשפחה. אז ככה אותו דבר כאן, בהתחלה הכנים הגיעו בתור מכה פרטית, אחרי כמה ימים כשהגיעה מכת ערוב, הכנים הגיעו ביחד עם כל הבהמות והחיות. וזו הכוונה של הפסוק בתהלים "אמר ויבוא ערוב - וביחד עם הערוב הגיעו גם כן הכנים - כנים בכל גבולם".

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

דרך חדשה

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

חבילתו שלו

כתב רבינו האמרי אמת זיע"א (פרשת קרח תרע"ו ד"ה ויראו), ששמע בילדותו בשם רבי בונים מפשיסחא זיע"א, כי כאשר יניחו את ה"חבילות" של כל באי עולם, ויצא הכרוז כי הרשות נתונה לכל איש לבחור לעצמו "חבילה" אחת... אזי יבחר כל אחד ויתפוס בשתי ידים את חבילתו שלו...

בהשגחת הבורא

"ובוודאי שכן הוא גם בענינים רוחניים, הכל בהשגחה ולטובת האדם, ואפילו הנפילות וירידת המוחין מפעם לפעם, גם זה בהשגחת הבורא כל עלמין הוא". אריה שאג (מבוא העצבות והשמחה אות כ"ט).

במשקל מדויק

"הנסיגנות הבאים על האדם, הינם במידה ובמשורה מדויקת עבורו. על דרך הרופא, נותן סמי מרפא במידה ובמשקל מדויק ביותר". לקט אמרים (עמוד ק"ז).

עבודה פרטית

כתב רבינו הגר"א זיע"א (ביאורו למשלי טז, ד) כי לפנינו בישראל, עבד כל אחד ואחד את עבודתו הפרטית, וזה לשונו: "לכל אחד ואחד יש לו דרך בפני עצמו לילך בו, כי אין דעתם דומין זה לזה, ואין טבע שני בני אדם שווים, וכשהיו נביאים, היו הולכים אצל הנביאים לדרוש את ה', והיה הנביא אומר על פי משפט הנבואה דרכו אשר ילך בו, לפי שורש נשמתו ולפי טבע גופו, וזהו "לאדם מערכי לב", שלו לא היה רק לערוך לבבו לדרוש את ה' בכלל לבבו, ומה' היה מענה לשון על ידי הנביא איך יתנהג".

מה התפקיד?

כתב השפת אמת זיע"א (פרשת במדבר): "האדם נשלח לעולם לעשות את תפקידו המיוחד לו. עיקר הקושי, שהאדם אינו יודע לשם מה ירד לעולם, ואיזה דבר מוטל עליו במיוחד לתקן. אולם אצל המלאכים המצב שונה, להקב"ה יש רבוב רבבות של מלאכים, ולכולם יש מטרה ותפקיד... לכל מלאך שליחות ברורה".

הזדמנות מיוחדת להזמין את אחד מרבני הכולל של הרב יגאל כהן לחיזוק, השראה וזיכוי הרבים
חינוך ילדים • מוטיבציה אישית • אמונה • שלום בית וכו'

בכך שתפתחו את ביתכם לזיכוי הרבים - תכניסו אור חדש!
התקשרו ונשמח לעזור <<< 03-8000-770

חשוך בחוץ אבל
מואר בפנים.

הרב נריה ברבי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

בצל החכמה בצל הכסף

(קהלת ז', י"ב)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי אמיד, שאת קרן התורה בשכונתו מעמיד, ותורם רבות להחזקת התורה, שהיא ללבו מאוד יקרה. ובזכותו בשכונה יש גם אבות ובנים, והוא מחזיק גם כמה רבנים. שילמדו עם הנוער והילדים. וגם אנשים מהשכונה שעובדים, ובכל לילה עיתים לתורה הם קובעים, ואחרי העבודה מתאספים, ומשיעור בהלכה נהנים, והכל נזקף לזכותו, וזכה שהכל באחריותו. והוא מעודד ונותן גם פרסים, לכל ציבור המשתתפים.

ובא הוא ושמעון שכנו, לדון על מה שקרה בבנינו. באסיפה האחרונה של וועד הבית בבנין, שמעון אמר על דוד שהוא קפדן, וזה גורם בשכונה להרבה בלאגן, על שום דבר אינו מתפשר, ולעולם לאחרים אינו מוותר, וגורם

למתיחות בין השכנים, שאת מעשיו אינם מבינים, ואף שרוצה לטובת הבנין, הוא מכל דבר קטן עושה ענין.

וכשמע דוד את דברי שמעון, החל להשיבו בפני ההמון. וכשמע שמעון את תשובתו של דוד, חזר על דבריו והמשיך להגיד, שהראיה שדבריו הם באמת נכונים, כי כך אמרו עליו גם השכנים, שדרכו בכל דבר תמיד להתעקש, ומכל דבר הוא מיד מתרגש. אחר זמן מה נרגעו הרוחות, ובאו לשאול מה צריך לעשות. כיון שאמר לו היהודי האמיד, שדברי רכילות בפיו הוא הגיד, שאמר שאף השכנים כך אומרים, וזה הוכחה שנכונים הדברים. אך בזה גרם שדוד יכעס עליהם, והרבה בדבריו שנאה ביניהם. וטוען שמעון שהוא לא התכוון, ורק רצה על דבריו לגונן.

וכעת שואלים עם מי הצדק והדין, וחפצים באמת לדעת ולהבין.

ועניתיו שהחפץ חיים (הל' רכילות כלל א' הל' ג') לשאלתו מתייחס, וכמעט אף שאלה אינו מפספס, שאף אם שמעון אינו מתכוון בדבריו, להרבות שנאה על מי שדיבר עליו, אף על פי כן אם משער שמעון, שמה שאמר בפני ההמון, יגרום לשנאה בין דוד לשכנים, את ידו בתורת ה' הוא מרים. ועובר שמעון על איסור רכילות, ולשנאה ביניהם יכול לגרום בקלות, באופן כזה היה אסור לו לדבר, וצריך לעשות על זה תשובה מהר.

נזכה להגדיל תורה ולהאדירה, שהיא לנו אורה, מפנינים היא יקרה, זכה וגם ברה. **אמן כן יהי רצון.**

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלושה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם בן מאומץ חייב לכבד את הוריו המאמצים?

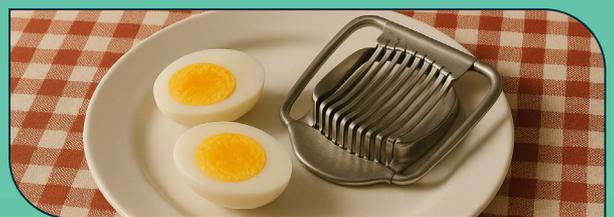
אין חייב בכבודם משום מצוות כיבוד הורים, אבל צריך לכבדם משום הכרת הטוב. (ש"ת הרמ"א סי' קיח. חזון עובדיה אבלות ח"א עמ' תקנא).

האם מותר להשתמש בשבת מד-חום גלאי חום, אשר הוא כעין סרט שמניחים על המצת, ובאם יש חום ישנם שתי אותיות בלטינית שמאירות, באם אין חום מאירה אות בלבד?

מעיקר הדין מותר להשתמש במד-חום גלאי חום, ואם יש אפשרות עדיף יותר להשתמש במד-חום כספית. ומכל מקום סרט מד-חום אשר הכתב עומד וקיים והוא נזרק כמו שהוא, אין להשתמש בו בשבת. (חזון עובדיה שבת ח"ג עמ' פג. ספר חוט שני שבת ח"א סוף עמ' קמז).

ביצה מבושלת שעבר עליה הלילה, האם מותר לאוכלה?

לכתחילה יש להימנע מלאכול ביצה שעבר עליה הלילה, אלא אם כן הוא בתערובת, כגון סלט ביצים שמערבב גם שמן ומלח. (גמ' נדה יז ע"א. מסכת דרך ארץ רבה פרק יא. ש"ת יביע אומר ח"ב י"ד סי' ז אות ט. ספר משיעורי מרן הראשון לציון ח"ב עמ' סב).

בושם סינטטי האם מותר לברך עליו בורא מיני בשמים בהבדלה?

מותר אף לכתחילה, ובתנאי שיהיה בבושם ממשות. (חזון עובדיה ברכות עמ' שיג. ש"ת אור לציון ח"ב פרק יד שאלה לח. וזאת הברכה עמ' 175. הלכה ברורה חלק יא עמ' פב).

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים בואו להיות חלק <

03-8000-770

ביחד נותנים לתינוקות התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרונות, טיטולים, מנבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר להוריד את הראש

בפרשת ורא, מובאות מכות מצרים. המכה השביעית היא מכת ברד. משה רבנו מתריע בפני פרעה שעומד לרדת ברד אגרסיבי ביותר, שכמוהו לא היה במצרים ולא בכל העולם. בתום המתקפה, התורה מספרת לנו מי שרד ומי לא, ופה יש עבורנו שיעור חשוב, כיצד להתמודד עם כל מיני דברים ש"נופלים" עלינו.

התורה סורקת את מה נשאר מהתבואה של מצרים, ואומרת כך: "והפשתה והשערה נוכתה..." (שמות ט', ל"א) כלומר הפשתה והשעורים נשברו והתרסקו, למה? "כי השעורה אביב והפשתה גבעול" (שם). כלומר השעורה כבר הייתה קשה וחזקה, וכן לפשתה היו כבר גבעולים יציבים, ולכן הברד שבר אותם. אבל... החיטה והכוסמת שרדו, למה? כי "אפילות הנה" (ט', ל"ב). הן היו גמישות, הן התכופפו, הורידו את הראש, וכך עברו את התקופה.

שמעתם - הן תתכופפו, פשוט להוריד את הראש.

אם מישהו אמר לכם משהו שפגע בכם, משהו התפשל בדרך, שוב אנחנו בסגר, מה כבר יהיה? ישנם זמנים שצריך לעמוד איתן על מקומנו, ולא לתת לשום דבר לשבור אותנו. אך מצד שני, ישנן תקופות בחיים שהרבה יותר חכם פשוט להוריד את הראש, ולתת לתקופה, לרגעים, לעבור מעלינו - מאשר להיכנס בהם "חזיתית", כשייתכן מאד שנישבר מכך.

פעמים רבות ישנם אירועים מתוחים, בפרט בן אדם לחברו. תנו למצב להירגע, תהיו החזקים שיכולים לוותר באותם רגעים. ואחרי שיעבור זעם - נשב, נדבר וניישר את ההדורים.

משפט ששמעתי מהרב אהרן לייב שטיינמן זצ"ל: "נער הייתי וגם זקנתי, ולא ראיתי מישהו שהפסיד מוויתור".

תחשבו על זה. אולי בטווח הקצר זה מכעיס, אנו רוצים את הכבוד שלנו חזרה. אבל אם נסתכל לטווח הרחוק... אני אישית, הצטערתי כמה פעמים על מה שאמרתי ברגעי כעס ועצבים, ואם הייתי משכיל להוריד את הראש ולוותר, הייתי יוצא המנצח האמיתי.

הבה נלמד מהחיטה והכוסמת, שאם נזרקים עלינו דברים "מלמעלה", לפעמים הדבר הנכון הוא פשוט להוריד את הראש זמנית, ואחר כך להמשיך בראש מורם וגאה על כך שניצחנו, בעיקר, את עצמנו.

"ויתור אינו חולשה, הוא כח של אדם שבוחר במודע להניח למלחמות שאינן מועילות."

הסדק שבינינו

אני נשואה כבר 12 שנה. שלושה ילדים נראה ב"ה. מבחוץ הכל רגיל - משפחה יציבה, בית נקי, חיוכים בכל מקום אבל בפנים... הייתי מרוסקת.

כל הערה קטנה מבעלי היתה שורפת לי את הנשמה. "למה שכחת לקנות חיתולים?" "אמרתי לך שזה חשוב לי!" "למה את לא עונה לי בנחת?" והוא לא היה צועק - רק אומר. אבל אני הייתי מתכווצת. נכנסת למיטה באמצע היום. בלי כח, בלי חשק, בלי שמחת חיים.

לא ידעתי להסביר מה קורה לי. רק ידעתי שאני מרגישה לבד. שקופה. לא

"לא ידעתי להסביר מה קורה לי. רק ידעתי שאני מרגישה לבד. שקופה. לא חשובה."

חשובה. שכל מה שאני עושה - אף אחד לא רואה. רק את הטעויות רואים. התחלתי לבקש מעצמי אולי אני לא בסדר? אולי אני רגישה מדי? ניסיתי לקרוא חומר על רגשות, דכדוך, עומס, אבל כלום לא באמת נגע לי.

ואז יום אחד פרצתי בבכי לידו. פשוט ככה. בין הצלחת אורז לילדים לצלחת הפתיתים. אני לא מצליחה יותר. אני לא שורדת. לא חיה. לא כי הוא רע - אלא כי אני מרגישה לבד אפילו כשאנחנו ולא באותו חדר.

בעלי השתתק. ולראשונה - לא ניסה להרגיע, לא ניסה להסביר. רק הסתכל. ואז אמר: "שירה, אני לא ידעתי. אני באמת לא ידעתי. אבל עכשיו אני מבין אותך, באמת שירה."

הוא לקח יום חופש. דיבר עם רב שמכיר. אפילו הציע בעצמו ללכת איתי ליעוץ. אבל יותר מהכל הוא פשוט התחיל להקשיב. לא לפתור. לא להסביר. רק להיות שם. לראות אותי. אני, התחלתי לנשום.

הרגשתי שבלי לשים לב - הצלחתי להגיד את האמת שלי. ובזכות זה, משהו נפתח בינינו. כי לא חיפשנו אשמים. רק רצינו לגדול.

כיום אני יכולה לפתוח דלת שלמה לאור, לריפוי, ולאהבה מחודשת.

תכנים חינוכיים לילדים

סדרות האנימציה של "ענפים" מעניקות מסר משמעותי כזה שכל הורה יכול להרגיש בטוח.

מעבירות ערכים ✨
מעשירות את הידע 🧠
ומפתחות אינטליגנציה רגשית 🧡

חפשו בגוגל "ענפים לילדים" ותהנו מצפייה קסומה

נח בלימה

בשנים שלאחר מכן דומה היה כי מן השמים רוצים אחרת... משחלפו שנות המתנה ממושכות וטרם זכתה לפרי בטן, השימה פעמייה לדרוש ברופאים. המומחים השונים השיבו פניה ריקם - לא... צר להם... אך אין הם יכולים לעזור... ידם קצרה מלהושיע...

פעימות לבה הלכו וגברו עת עמדה מאחורי דלתו של אחד מגדולי הרופאים, אשר שמו הלך לפניו כעוזר וכמסייע אף במקרים בהם נואשו האחרים. הדלת החומה היתה שגרתית למדי, כצופנת סוד היא חסמה את דרכה של האשה הכאובה, מסתירה מאחוריה את עתיד חייה. אך הנה הגיע תורה, והיא מיהרה להתיישב בחדרו של הרופא, מביטה בו בפנים מתוחות, בתקווה גלויה.

הרופא עלעל במסמכים השונים, רפרף על בדיקות ועל הממצאים שהגישה לו, מהמהם המהום בלתי ברור מתחת לשפמו העבות. היא היטיבה את המטפחת שעל ראשה, ולפתה עד כדי כאב את מסעד הכסא שלצידה. סוף סוף כחכח הפרופסור בגרונו, ופנה אליה: "ראי גברתי, על פי הנתונים שבידי אני נאלץ לבשרך כי אפסו סיכוייך לילד. אין, ולא תהיה לך אפשרות להביא ילדים לעולם, זוהי המציאות, ולמרות הצער והכאב, עלייך להשלים עימה..." מסך שחור נפרש מול עיניה, הרופא והדלת החומה נמוגו בערפל סמיך, והיא פילסה את דרכה בעיוורון חושים אל בית הוריה, שם תמצא פינה שקטה בה תוכל לשפוך את יגונה. ניגון אביה הקדוש הלומד באותה עת, עלה לפתע מאחד החדרים. היא חשקה את שפתיה, מונעת מן הבכי לפרוץ החוצה. נגשה למחסן הצדדי בו אוחסנו עצי ההסקה, וסגרה אחריה את הדלת. רק עתה הרשתה לדמעות לזלוג בחופשיות מעיניה, מתייפחת במר לבה. אנחותיה הלכו וגברו, מבכות על שנותיה עלי אדמות, בכות על עתידה ועתיד בעלה, על רגשי האושר שחמקו ממנה לבלי שוב, על חיים בצל של עקרונות.

זמן רב עבר עליה כך. אביה סיים את סדר לימודו, ויצא מהבית לעבר בית הכנסת. קול

אכן כן, התגברות והתעלות על רצונות ומאויים, פותחת את השער בפני הישועה הגדולה. במעשים שונים אשר אירעו במהלך הדורות נראה במוחש עניין זה, אנשים גדולים אשר התגלו בשעותיהם הקשות במלוא יופים והדרם... גורמים במעשיהם לפתיחת שערי רחמים...

אחד מגדולי המקובלים אשר ידעה ירושלים, היה הגאון ר' שלמה אלישיב זי"ע, ספרו "לשם שבו ואחלמה" הרעיש עולם ומלואו, היהדות התורנית לגווניה השונים חרדה למוצא פיו של אותו קדוש עליון. משהגיעה בתו לפרקה נשאה לאחד מטובי הלמדנים, כשהכל מאחלים לזוג את מיטב האחולים והברכות שיזכו לזרע של קיימא, דור ישרים מבורך. אולם,

הספר שיכניס לכם שמחה לחיים

יגל ליבי בישועתך

ספר זה מיועד לכל יהודי שרוצה להכיר את הבורא יתברך ולדעת את דרכי הנהגתו בעולמו ולקיים את מצוותיו באהבה ובשמחה ומתוך ענווה ואהבת ישראל אמיתית.

לרכישה מהירה סרקו את הקוד

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

שומע אני את נאקתך

בפרשתנו מתגלה הקב"ה למשה רבנו ומבשר לו את בשורת הגאולה -
"וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נֶאֱקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל... וְאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי" (שמות ה, ה)...

לא נאמר "שמעתי את תפילתם", או את "צעקתם הגדולה". הקב"ה מדגיש דווקא את ה"נֶאֱקַה". אותה אנחה שוברת לב, אותה גניחה חרישית של יהודי הנמוק תחת עול השעבוד, הכאב השקט שאין לו מילים - את הקול הדק הזה שמע בורא עולם מיד, ובעבורו נזכר בברית האבות והביא את בשורת הגאולה.

מכאן נלמד יסוד עצום, "בנין אב" לכל הורה ומחנך בדורנו: אבינו שבשמים מטה אוזן ושומע לא רק את הצעקות הגדולות והבכי הגדול, אלא גם את הרחשים העדינים ביותר של בניו.

והמסר החינוכי הוא נפלא לכל הורה ומחנך. כאשר הילד מתהפך על משכבו בלילה בדמעות של תסכול על כישלון במבחן. כשהבת הקטנה חוזרת בפנים נפולות כי "אף חברה לא פנתה אלי בהפסקה", כשהבן היקר נאנח בכאב מול דף הגמרא: "אני לא מצליח להבין את הסוגיא, זה קשה לי"... דעו לכם, הורים יקרים אם מלך מלכי המלכים מאזין ל"נאקה" - על אחת כמה וכמה שאנו, הורים בשר ודם המופקדים על הפיקדונות היקרים הללו, מחוייבים להיות קשובים להם!

החכמה בחינוך איננה לחכות שהילד יצעק ימרוד או יעשה "בעיות" כדי שנבחין בו. החובה שלנו היא לתפוס את ה"נאקה" בעודה קטנה. לזהות את המבט המושפל, את השתיקה הרועמת, את חוסר המנוחה - ולעטוף אותו מיד. זהו הזמן לגשת, לחבק בחום ולומר: "בני אהובי, אני שומע אותך. אני רואה שקשה לך. דע לך שאתה לא לבד".

ילד שגדל בידיעה שהוריו שומעים את מצוקתו עוד לפני שהפכה לזעקה, יגדל להיות עובד ה' בריא בנפשו, המפנים אל תוך לבו את ההתייחסותם של הוריו ואהבתם.

יהי רצון שנזכה כולנו להיות "שומעים", להטות אוזן קשבת ולב רגיש לנאקת ילדינו, ובזכות זה נזכה לגדל דורות ישרים ומבורכים.

יבבות חנוקות מגיעה לאזניו, משהסיק שהקול מגיע מכיוון המחסן, ניגש לשם לברר את פשרו, לתדהמתו הוא מוצא שם את בתו בוכה.
"מה לך, בתי?" שאל הצדיק.
"זה עתה שבתי מהרופא, שמעתי ממנו בשורה רעה", השיבה.
"ומה?"

"הוא הביע את דעתו בהחלטיות כי אין לי כל תקווה לחבוק ילד משלי", ענתה בין פרץ בכי אחד למשנהו.

"ומדוע את בוכה דווקא כאן, במחסן החשוך?"
"מפני שלא רציתי להפריע לך בלימודך".

המילים הטהורות שיצאו מפיה, הפעיעו את לבו של האב הגדול, היכולת לשלוט ברגשותיה בשעה כל כך קשה, ולהימנע מלבטל מתורתו של אביה, הביאו אותו לידי התרגשות, שבאה לידי ביטוי בברכה שיצאה מעומק לבו:
"בזכות זו, יתן ה' ותזכי עוד השנה לבן זכר".

ואכן, לתקופת השנה זכתה האשה לחבוק את בנה, ברבות הימים התברר שהוא בן מיוחד במינו, אשר אורו הגדול זורח מקצה העולם ועד סופו, פוסק הדור מרן הגרי"ש אלישיב.

האשה הגדולה הזו, אשר השכיחה לבטל את רצונה ולכבוש את צערה, כדי לא להפריע בלימוד, נהגה בדרך כה שונה מן הצפוי. אחת אחרת במצבה בידועה את קרבתה לאדם כה גדול, לא היתה מהססת וממהרת ליכנס אל הקודש פנימה, נופלת לרגלי אביה וממררת בככי: "אבא, ברכני, ברכותיך פועלות ישועות בכל רחבי העולם, שא גם עלי מברכותיך, הבטח לי את ישועתי"... אולם היא לא נהגה כן, להיפך, היא נמנעה מכך במודע, כדי להימנע מההפרעה ללימודו שתיגרם מכך, דווקא בשל כך זכתה לברכה המיוחלת...

"אם אין אני לי מי לי, וכשאני לעצמי מה אני, ואם לא עכשיו אימתי" (אבות א, ג).

מתוך הספר "כוחות"

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת anafeamalon@gmail.com

150 שיעורים נבחרים של הרב יגאל כהן

עכשיו < בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מוטיבציה טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים < 03-8000-770

הגיע
מלאי
חדש

במקום עבודה שפזיזת קיים וגם משלם לי כסף שקיים ברמה הפזיזת ואני יכולה פיזית להשתמש בו, אני קונה בגדים לאחר שאני רואה אותם ויזואלית כדי לבחור ולובשת אותם פיזית על הגוף שלי. לכאורה, העולם הזה מתקיים בצורה פיזית וההרגל הזה של לראות, לגעת, להרים, להחזיק - גורם לי לחשוב, בטעות, שכל דבר בחיי הוא פיזי... וכמו שלדברים הפיזיים יש הסבר, קיום ותפקיד, כך לכל דבר שקורה יש בעצם הסבר פשוט... כי אדם טוב - לא אמור למות מוקדם... ולמה יש בעיות פרנסה אם אדם עובד כ"כ קשה? ולמה הבחור הזה, על כל מעלותיו, לא מתחתן? ולמה האדם הזה צריך להתמודד עם מחלה קשה והטיפולים לא עוזרים? והיא שלא מצליחה להיכנס להריון, מה איתה? אבל רגע...

איך רואים כעס? איך רואים אמונה? איך רואים אהבה? יש דברים שהם לא פיזיים ועדיין הם קיימים... יש דברים שאי אפשר להסביר.

כשאדם מספר שהוא אוהב מישהו, ישאלו אותו: "איך זה מרגיש לאהוב? איך אתה יודע שזאת אהבה?"

הוא לא יכול לענות... הוא פשוט יודע. זה לא משהו מוחשי, זה משהו שמרגישים.

בשר לא יכול להרגיש, הלב שלי לא יכול כשלעצמו להרגיש אהבה או שנאה, הוא בסה"כ חתיכת בשר... האוזן כשלעצמה לא יכולה לשמוע, היא בסה"כ חתיכת בשר... כנ"ל לגבי העיניים, הפה, הידיים, הרגליים ושאר האיברים... ללא נשמה הגוף אינו יכול להרגיש ולעשות דבר. הגוף הוא בסה"כ הלבוש של הנשמה וכשהנשמה עוזבת את הגוף אחרי 120 שנה, הגוף נותר ללא שום רגש, בסה"כ בשר.

העינין הוא שאנחנו רואים את הלבוש ולא את הנשמה שבפנים... אני רואה את האדם סובל וכואב לי כי אני רואה אותו מתענה ומתייפה, אבל את הנשמה שלו בפנים, שנדמה לי שאני ודאי רואה (הרי הוא כואב וסובל ומתענה) אני לא באמת רואה. כי אם הייתי רואה, הייתי רואה שיש לה מה לתקן, הייתי רואה שיש לה תפקיד, שליחות, דרך לעבור... את כל מה שנראה אחרי 120 שנה, נדמה לנו שאנו רואים עכשיו.

אך טעות בידנו! האם התפקיד לנהל את העולם הזה נמצא בידיים שלי? האם אני רואה את כל התמונה?

האם אני רואה את הגלגול הקודם של כל אדם? או אפילו רק את של עצמי? האם אני יודעת מה באתי לתקן פה? מה עליי לעבור? האם אני יודעת מה באמת יועיל לי? מה ישפר אותי? מה יגרום לי לגלות את כל הכוחות שיש בתוכי?

מתי את מגלה את הכוחות האמיתיים שלך? כשאינן לך ברירה אלא לגלות אותם! כשאינן פתרון אחר מאשר למצוא כוחות כדי להתמודד ולהתגבר! ובזה, ראוי לציין, שעם ישראל מצטיין! אנחנו מצטיינים בלמצוא כוחות להתמודד, זה פשוט... הרי יש לנו כ"כ הרבה עם מה, זה רק טבעי שנמצא את הכוחות כי זה מנהגו של העולם הזה, שכל כולו מתקיים בשבילנו!

הרבנית מיטל דאודי מרצה וסופרת

לחיות באמונה מעבר למה שנראה לעין

חטפנו מכה חזקה. 'מכה' זו לא מילה גדולה מספיק כדי לתאר את מה שעברנו. האמת שאין לי באמת מילה גדולה מספיק שתתאר את הזוועות. יש תקופות בחיים שאנחנו עוברות ומתמודדות עם דברים לא פשוטים, בהקשרים שונים וברמות שונות של כאב, ואז יש לנו שאלות על בורא עולם.

למה האדם הזה היה צריך להיפטר מהעולם? הרי הוא היה אדם כ"כ טוב! למה לזה אין פרנסה? והוא לא מתחתן?

למה היא לא מצליחה להביא ילדים לעולם? ולמה ההוא צריך להתמודד עם מחלה קשה? אני באמת לא מבינה... מי אמר שאני צריכה להבין?

אנחנו יוצאים מנקודת הנחה שאנחנו חיים בעולם גשמי שהכל ברור, גלוי, מובן, ידוע... אני חיה בבית בו אני שוכבת על מיטה שאני רואה, יושבת על כיסא שהוא מוחשי, אני אוכלת אוכל שנמצא פיזית אצלי ביד, אני שותה מים שזורמים החוצה מהברז וממלאים פיזית את הכוס, אני עובדת

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" *2381

אשה שהכניסה משקה לתוך פיה ולאחר מכן נזכרה ששכחה לברך, מה עליה לעשות?

אם נזכרה כשהמשקה כבר בפיה - תבלע את המשקה, אבל קודם לכן תהרהר את הברכה בלב (כלומר תחשוב על מילות הברכה בלב). ואם לאחר שהירהרה את הברכה בלבה היא רוצה לשתות עוד משקה, תאמר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", ולאחר מכן תברך 'שהכל'. (טעם הדבר - שצריכה לומר קודם נוסח 'ברוך שם כבודו מלכותו לעולם ועד', מפני שהירהרה את הברכה בלבה, ולאחר מכן חזרה וברכה את אותה הברכה, ויש בזה בחינה של ברכה לבטלה, שהיא הירהרה ולאחר מכן בירכה, ולכן תקנתה שתאמר נוסח זה קודם שמברכת, ועל ידי זה מתקנת את הברכה שהירהרה לבטלה).

ובכל אופן אם היא שותה רביעית (81 מ"ל), אף שהיא לא בירכה ברכה ראשונה, צריכה לברך ברכה אחרונה.

מה תעשה מי שאכלה מאכל בלי לברך, ונזכרה כשהמאכל כבר בפיה?

אם המאכל אינו נמאס בפליטה (כמו אגוזים או שקדים) - תפלטנו, תברך עליו ותאכל. אבל אם המאכל נמאס בפליטה, תעבירונו לצד אחד של פיה ותברך (בשונה מהמבואר לגבי משקים שיכולה לבלוע את המשקה).

וטעם הדבר - משום שהברכה לכתחילה צריכה להיאמר כאשר הפה פנוי לגמרי ממאכל. אבל כשאינן ברירה ואם תפלטנו יימאס, כמובן עדיף שתברך כשהמאכל בתוך פיה מאשר לא לברך כלל.

סוב להיות קרובה

ארגון "ענפים", בנשיאות הרב יגאל כהן שליט"א מזמין אותך לקחת חלק במיזם מרגש של קירוב לבבות וחברותא טלפונית שיחת טלפון שבועית בהתנדבות עם בנות שמחפשות להתחזק

בית | 🏠 | בזמנך הפנוי | 🕒

מטא'ם | 📧 | לכל גיל | 🧑 | נסיון | 📞 | 777 | 📍

לפרטים והתנדבות < 055-6-888-010

לריבוע? בכמה אחוזים נצליח ליישר וכמה בדרך נשבור? וקשה לתקן... אוי איך קשה לתקן.

מדובר בילדים מיוחדים, שיפעלו הרבה בעולם, אם רק יתנו להם את המקום שלהם, אם לא יכבו את האור שלפעמים כבר מסנוור אותנו וגורם לנו להתבלבל, במקום להתעסק בטוב שלהם.

ילד שכזה, שפחות מתחבר למוסכמות החברתיות, יותר נכון, אוהב לשבור אותן. וילדה שכזו, שמתעסקת ואוהבת לחשוב גדול ועמוק ולא מסתפקת בתשובות שטחיות של "ככה עושים"...

אז מה אמא שקיבלה את הנשמה המיוחדת הזו, יש לה הסמכה מבורא עולם - את האמא הכי טובה, קיבלת פיקדון יקר מאוד עם כוחות מיוחדים מאוד, ואת נבחרת ללוות את הנשמה הזו במסלול המיועד לה בעולם.

את יכולה להאיר את הנקודות הטובות ולא להתייחס לרע, לנווט לו את המסלול הנכון ביותר בעבורו, שלא יגידו בסוף "הוא ירד מהדרך" אלא הפוך, לכתחילה זו הדרך שלו. אין צורך לדחוף אותם למסלול שלך ובסוף להתפלא שירד ממנה, הפוך, מההתחלה לראות מה מתאים לו וללכת בדרך הזו גם אם היא שונה משלך... זה שלו, העיקר שלא ישכח את בורא עולם. יש המון דרכים לעבוד את ה'. זה לא או חרדי או עבריין. יש הרבה בין לבין, העיקר לכוון לבו לשם שמיים בכל פעולה. ללמד אותם את העיקר ולא להתרכז בטפל. קשה אך אפשרי. בהצלחה לכולנו!

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

הלוחות השבורים שבארון

במסיבה הזו היו הרבה ילדים, הרבה מדי ילדים ממשפחות תורניות דתיות, שחיפשו חיבור. הם חיפשו חיות וקשר בדרך המיוחדת שלהם. הרבה ילדים שכל אחד מהם הוא אור גדול אך עם כלים שבורים, הם רק חיפשו את הבמה לרקוד בה. לא היה להם מקום בשמחת תורה בבית כנסת, הם הלכו למקום אחר. הקב"ה בכבודו ובעצמו, בחר לקדש את שמו על הילדים האלו, בחר לייקר דווקא את הלוחות השבורים שבארון ולקחת אותם על קידוש שמו. מכך נלמד גם אנו לא לזלזל באף אדם ולתת חשיבות לכל נשמה בדרך הסלולה לה...

(מתוך דבריה של אמא של תפארת לפידות הי"ד).

ישנם ילדים שמגיל קטן ניתן לראות ממרחקים את האור הגדול שנדחס בתוך גוף קטן. עם הרבה כוחות ואמביציה שאין לגדולים ממנו... כמה נוכל לדחוף אותם בכח

בשכר שהוא נותן לאדם, הוא מצרף לו גם את המחשבה הטובה שהוא חשב לפני שעשה את המעשה - בנוסף למעשה הטוב עצמו שעשה. אז אומר האדמו"ר מסוכטשוב: אם ה' יתברך שינה בדרך ניסית גוף של אשה בגלל מחשבה רעה של גוי, אז מה יקרה אם יהודי יחשוב מחשבה טובה בשביל עבודת ה' יתברך?... לכן ממשיך ואומר האדמו"ר: שאף אדם לא יפחד מיצר הרע! כי מספיק שנרצה מאוד מאוד לעבוד את ה', וכבר ה' יתברך יצרף לנו את המחשבות והרצונות האלה למעשים ויפעל בשבילנו מאוד כדי שנתקרב אליו! שהרי אומר רבינו הקדוש, רבי נחמן מברסלב, שעיקר העיקרים בעבודת ה' הוא הרצון. הרי אדם לא יכול להשתנות אם הוא לא רוצה להשתנות! שום דבר לא יכול לעזור לאדם שהוא עצמו לא

רוצה את העזרה. אנחנו יכולות להסיר מאדם את אזיקיו, כל עוד הוא לא ירצה להשתחרר-הוא עדיין כבול. ולכן ההתחלה של ההתחלות, זה לעורר את עצמינו לרצונות ולכיסופים, שדבר ראשון נרצה להשתנות, להשתפר ולהיות טובות יותר. הן בעבודת ה' והן לעולם עצמו... כי כאשר מאיר בנו הרצון, כך מאירה ומעוררת מידת הרצון בשורשה העליון לפני בורא עולם, כפי שאנו אומרות "יהי רצון מלפניך"...

תאיר ארץ
מזכת הרבנים
תאיר גולן

הכל מתחיל ברצון

בפרשה הקודמת וגם בזו, אנחנו מבינות את הסבל הגדול בו היו שרויים עם ישראל בשעבוד במצרים. המצרים עינו אותם ממש. אומר ר' שמואל בורנשטיין, האדמו"ר מסוכטשוב בספרו "שם משמואל": "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ" - מפרש רש"י, בכל מה שהם נותנים לב (הושבים) לענות, כן לב הקב"ה לפרות ולהפריץ. הכוונה, בעצם המחשבה של המצרים לענות את ישראל, נחשב להם כאילו כבר עינו אותם. מה עשה הקב"ה? הפרה את עם ישראל בדרך נס, וכל אשה הייתה יולדת שישה בכרס אחת! הכוונה, כל אשה הייתה יולדת שישה ילדים בלידה אחת! זאת אומרת, שהגוף של האשה השתנה מבחינה פיזיולוגית ממש בהחלטת הקב"ה, למה? בגלל מה? בגלל מחשבה, שהייתה מחשבה רעה ועוד של גוי! ואנחנו לומדים שאם אצל הקב"ה מחשבה של גוי נחשבת למעשה, קל וחומר מחשבה של יהודי! וידוע שהקב"ה

**שאלת הלכה צצה תמיד
ברגע הכי פחות צפוי.**

במקום להסתפק ולתהות, קבל מענה מיידי בקו ההלכה "שאל את הרב" בראשות הרב נריה ברבי ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו 2381*

**אין שמחה
כהתרת
הספקות.**

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום'
רב' באשדוד

מפנקסו של מחנך

תלות או הישענות (1)

בשבוע שעבר הבאנו את ענין ההבדל המהותי בין 'תלות' לבין 'הישענות', תלות זה דבר מסוכן רגשי וחברתי, אבל 'הישענות' הוא דבר בריא ומצויין המצוי מאד בין בני זוג.

קעת נביא את החמשה מאפיינים שבהם נבדוק אותנו או את ילדינו האם נמצאים במצב זה:

1. קושי בקבלת החלטות: תלות באחרים לקבלת החלטות, קטנות כגדולות, ללא תמיכה ובחירה עצמית.
2. פחד מנטישה: חרדה מוגזמת מפרידה או אובדן תמיכה.
3. התנהגות כנועה: נטייה להיות "דביק" וציייתן כדי לשמור על הקשר.
4. היעדר יוזמה: חוסר יכולת לפעול באופן עצמאי או להביע דעות.
5. תחושת ריקנות וחוסר אוניס: תחושות קשות כשהוא נמצא לבד, ללא הסבר.

הייתי רוצה לפרט כל מאפיין ולנתח אותו:

1. קושי בקבלת החלטות: תלות באחרים לקבלת החלטות, קטנות כגדולות, ללא תמיכה ובחירה עצמית.

השורש בקושי לקבל החלטות נובע מכמה נקודות באופן הכללי, אבל אצל 'התלות' זה נובע מפחד מכישלון, וראיית תרחישים שליליים כסבירים ביותר, והערכת חוסר היכולת להתמודד איתם. ונובע גם מחוסר בטחון עצמי, הטלת ספק ביכולת השיפוט האישית.

וכעת נראה איך זה נראה בפועל: התלותי צורך אישור על מעשיו, ע"י פנייה לאנשים אחרים לקבלת אישור או "גושפנקא" להחלטה, גם בנושאים יומיומיים.

וגם מונע ממנו דחיית החלטות משמעותיות או הימנעות ממצבים הדורשים החלטה. וגם לאחר שהוא החליט - תהליך ההחלטה לא מסתיים גם לאחר הבחירה, חיפוש מתמיד אחר מידע נוסף.

וכעת נעבר לעצות לעזור לתלותי בחלק מספר 1.

לשנות את התפיסה בראש, שאולי יש יותר טוב, אולי ההחלטה שלי איננה טובה, יותר להבין שזה מספיק וזה טוב עבורי ההחלטה שהחלטתי, ולהתסכל קדימה.

וכדי להצליח בזה ניתן להתחיל בהחלטות קטנות ויומיות, כדי לתרגל את השינוי. לדוגמא: לתת לילד לבחור מה לאכול או מה ללבוש, להקציב את זה בזמן. אבל בהתחלה כדאי לכוין לבחור בין זה לזה, לא מתוך מבחר ענק מדי, אלא לומר: או שוקולד או חביתה לצורך המשל. כמובן לתת לו להתייעץ לשאול להתעניין אבל לא כתשובה סופית. נקרא לזה: חיפוש תמיכה ללא אישור סופי.

אומנות האהבה
הרב רפאל אוחיון רב קהילת
"משכנות התורה", מרצה ומטפל

למה הוא אף פעם לא מבין אותי?!

"כמה פעמים אני צריך להסביר לה את אותו דבר?!" "למה הוא אף פעם לא מבין אותי?!" בפרשת וארא, משה בא לבני ישראל עם בשורת הגאולה. אבל: "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מְקַצֵּר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה" - הם לא שמעו בגלל קוצר רוח ועבודה קשה.

עכשיו שימו לב למה שמשה עושה. התורה כבר נתנה לו תירוץ מושלם - הם במצב של קוצר רוח ועבודה קשה, זו לא אשמתו! אבל משה אומר: "הֲוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְּרֹעָה וְאֲנִי עֵרַל שְׁפָתַיִם" - משה תולה את החסרון בעצמו!

הנעם אלימלך מסביר: "משה רבנו תלה חסרון השמיעה בעצמו, מחמת שאינו ראוי לכך." והוא מוסיף: "לפעמים יאמר האדם שתולה החסרון בעצמו ובאמת לבו אינו נכון באמת, אבל משה רבנו היה אומר לפני ה' ממש שהיה לבו נכון באמת" - משה לא רק אמר את זה, הוא באמת האמין בזה. זה מה שחסר בזוגיות.

אני זוכר זוג שהבעל אמר: "אני מסביר לה כבר שנתיים והיא לא מבינה!" שאלתי אותו: "עד שאתה מנסה להסביר לה שהיא תבין אותך, אולי תנסה קודם להבין אותה? לקחת אחריות על הדרך שבה אתה מדבר?" הוא לא חשב על זה מעולם.

משה לימד אותנו שתי נקודות חיוניות: נקודה ראשונה: לקחת אחריות במקום להאשים. למרות שהתורה כתבה במפורש שהעם היה במצב של "קוצר רוח ועבודה קשה" - משה לא הפנה אצבע מאשימה. הוא אמר "אני ערל שפתיים, לא שמעו אלי" - אני צריך להשתפר.

בזוגיות תמיד יש תירוץ טוב: "היא עייפה", "הוא לחוץ", "היא תמיד ככה". אבל משה מלמד אותנו: גם כשיש תירוץ מצוין להאשים, תשאל את עצמך - מה אני יכול לעשות אחרת?

נקודה שנייה: לדבר בשפה ובזמן שהצד השני יכול לקלוט.

משה הבין שאם העם במצב של קוצר רוח, אי אפשר לדבר איתם עכשיו. צריך זמן אחר, דרך אחרת.

בזוגיות - אל תדבר איתה כשהיא "מלאה" מיום קשה. אל תדברי איתו כשהוא לחוץ. ואם אין זמן שבו הזוג פתוח? תיצרו זמן כזה! קח אותה לטיול שיוציא אותה מהלחץ. תן לה מחמאות שיתפחו את הלב. עזור לה בבית כדי להקל על העומס. אז כשתדבר - היא תהיה פתוחה לשמוע.

משה הצליח להוציא את עם ישראל ממצרים כי הוא עשה שני דברים: לקח אחריות על עצמו במקום להאשים, ודאג לדבר בדרך ובזמן הנכונים. אז אם אתם רוצים לצאת מהמצרים שלכם - קחו אחריות ותזמנו את היציאה.

יש + מזל + לישראל

הרב אלדד גדי
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

בני מזל גדי

בני מזל גדי כשנמצאים בעמדת מפתח, ויש להם עובדים, כמעט ואינם מבינים לרגשותיהם ואינם מבינים ללבם, אדם קשוח שכל מטרתו זהו לצעוד בדרכו שלו, ואינו מעריך ואינו מוקיר את מה שעושים למענו.

התופעה הזו שאדם לא רגיש לסובביו, היא עלולה להביא איתה השלכות קשות מאוד, כי אנשים מאוד מתרחקים מטיפוסים כאלה, כי הם מאוד פוגעים, וכאשר האנשים כאלה הופכים להיות הורים, אין לילדיהם לאן לברוח, כי הורים לא בוחרים כידוע, ואז לצערנו הכאב שהם נושאים בלבם, מביא

אותם לחיים מאתגרים מלאי עצב, שמתפרץ בהתנהגות מורכבת, שהשמים הם הגבול לאן זה יכול להגיע, וכמובן שבזוגיות זה מתכון מושלם לכישלון מוחץ.

והדרך להתמודד היא תהליך איטי של פיתוח רגשות, שמתבסס בהתבוננות מאומצת, להיכנס לחייו של האחר ולנסות להבין ללבו, מה הם צרכיו ולרצות להעניק לו אותם, ואז לאט לאט מתפתח הרגש בצורה נכונה, והיסוד שצריך להוביל לאדם בזה, הוא "מה ששנוי עליך אל תעשה לחברך" הרי גם אדם מסוג כזה, יצא לו בחייו שניפגע ממשו, והוא זוכר טוב כמה זה לא נעים להיפגע, ולהרגיש לא מוערך, ולכן עליו לרצות בכל כחו לא לתת לאחר להרגיש זאת, וזה לא משנה מה פוגע בו, גם אם אתה לא מבין כל כך מה פוגע במה שאמרת, ואתה לא ניפגע מזה, אבל אם האחר כן ניפגע מזה, דהיינו שהוא חווה חוויה קשה ולא נעימה שגם אתה לא היית רוצה לחוות, תתאמץ לא לתת לו לחוות אותה, פתח לבך לרגשי השני, ותכנס ללבו הפגיע, ותתחשב ואל תעשה לו את מה שלא היתה רוצה שיעשו לך.

דמנציה רוחנית

מלחמת העולם הראשונה רחצה את אירופה בדמים. מדינות רבות כתשו זו את זו במלחמה שזרעה הרב וחורבן, וחייהם של מיליוני איש נותרו תלויים על בלימה.

רעב נורא שרר. בכפרים ובעיירות רבים ברחבי מזרח-אירופה סבלו המונים מתת תזונה ומרעב, מה שהוביל להתפרצות מחלות קשות, ואף למוות.

בתוך ים הסבל, חי לו יהודי אמיד בשם מרדכי בכפר קטן בליטא. הוא היה חייט במקצועו, וחיייו שגשגו בשלווה, עד שבאה המלחמה ופרמה את הכל. הוא הפך לאדם עני וחסר כל.

עודו נאבק בייסורי הרעב, וטרגדיה נוספת פקדה את משפחתו. מנדי, בנו הקטן והחינני, חלה אנושות עקב תת תזונה חמור.

גופו הצנום של מנדי לא עמד בתלאות המלחמה, ונשמתו החלה לגלות סימני פרידה. מרדכי הביט נוגות ברופאים המיואשים, וליבו זעק בתחינה לרופא כל בשר שיחזקו לעמוד בניסיון כי כבר גדשה סאת הסבל.

יום אחד הגיעו חבריו של מנדי לבקרו בבית החולים. מנדי סקר אותם בעיניים כבויות ושאל את אביו: "מי הילדים האלה? מה הם רוצים ממני?"

מרדכי חנק את דמעותיו. הוא הבין כי המחלה פגעה בזכרונו של בנו, עד שהוא התקשה לזהות אפילו את חבריו הקרובים.

"מנדי'לה", לחש מרדכי וליטף את ראשו, "אלו חבריך הטובים מהכיתה. הם באו לבקר אותך, כי הם מאוד מתגעגעים אליך".

מנדי המשיך לבהות בילדים מבלי לומר דבר, והם איחלו לו שיחלים במהרה ויצאו כלעומת שבאו.

הימים חלפו ומצבו של מנדי המשיך להידרדר.

אבינועם, אחיו הגדול הגיע לבקרו בבית החולים. הוא התיישב לידו וליטף את ידו.

"איך אתה מרגיש, מנדי?", שאל אבינועם וליטף את ידו.

"מי אתה?", שאל מנדי ומשך את היד. אבינועם הביט בו בתדהמה מהולה ברחמים.

לבו של מרדכי המשיך להיסדק.

"ילדי, זהו אחיך!", אמר מרדכי וניגב דמעה סוררת שגלשה במורד לחיו.

מנדי הביט בו מעורפל ולא הגיב.

שבוע ימים חלף. מרדכי כנס לחדרו של מנדי אחר שיחה נטולת תקווה עם הפרופסור. מנדי הרים את ראשו, פניו חיוורות ועיניו שקועות, ושאל בקול חלוש: "סליחה, מי אתה?" לבו של מרדכי התנפץ לרסיסים. דמעות רותחות זלגו מעיניו וצרבו את לחייו.

"ילדי שלי", אמר מרדכי בקול רועד, "זה אני... אבא, שאוהב אותך..."

כשם שגוף מורעב עשוי להידרדר עד לכדי שכחת אביו - מולידו, כך נשמה מורעבת עשויה להתייבש עד שהאדם לא יזכור את אביו שבשמים - יוצרו ובוראו. את הגוף מחיים עם מזון גשמי. את הנשמה מאירים עם לימוד התורה ושמירת המסורת.

מה ההבדל בין טראמפ לנתניהו?

מספר רב של פעמים עולות השאלות, במיוחד במפגשים עם כאלו שאינם שומרים תורה ומצוות, בהם הם בוחרים לשאול על מציאות הבורא, אמיתות התורה, בריאת העולם וכו'.

לכאורה, אלו שאלות נכונות, ויותר מכך - יש כאלו המעדיפים להגדיר את עצמם כלא-מאמינים, וכאלו שמנסים להסביר שהם משוכנעים שהעולם נוצר מפיצוץ וכו'.

בסייעתא דשמיא, לפני תקופה התארחתי בפודקאסט מיוחד מאוד הנקרא "מחפשים משמעות" שם נשאלתי מספר שאלות בנושאים בוערים, וביניהם עלו שאלות בנושא אמונת האדם בבורא עולם.

וכך נשאלתי: "מה אני חושב על אותם יהודים שאומרים שהם לא מאמינים בשום דבר?"

התשובה שלי קצת הפתיעה אותם, מכיוון שאולי ציפו לשמוע אותי מנסה למצוא להם כף זכות בטענה שהם טועים, לא יודעים, או שהם בגדר "תינוקות שנשבו" וכו'.

תשובתי הייתה שונה: אמרתי שאני לא מאמין שיש יהודי שלא מאמין בקיומו ומציאותו של בורא עולם. לדעתי, פשוט לא יתכן לחיות בעולם כל כך עוצמתי ובכל זאת להתעלם מהמציאות הברורה שהעולם מונהג בהשגחה פרטית מיוחדת.

אם כך - לכאורה, קוראים יקרים בטח תרצו לשאול אותי: "והרי אתה רואה שישנם, לצערנו, רבים וטובים שכך חיים - ללא אמונה או קשר לתורה ומצוות?" השאלה טובה, אך התשובה פשוטה.

בכ"א בתשרי תשפ"ו הגיע נשיא ארה"ב, דונלד טראמפ, לביקור מיוחד בישראל. במרכז הביקור נאם בכנסת ישראל, הנשיא עדיין לא התחיל את נאומו ההיסטורי וכבר פתח בכבודו של בורא עולם - "אלוקי אברהם, יצחק ויעקב".

לאורך הנאום שב והזכיר את מעלתה של ארץ ישראל, את עם ישראל ואת גדלותו של בורא עולם. אין לאף אדם ספק בעוצמת אמונת הנשיא בבורא עולם.

אך ראו זה פלא: דווקא בנאומו של ראש הממשלה, לצערנו, ההודאה לבורא עולם היתה מועטת ביחס לנאומו של הנשיא, שלא הפסיק להלל ולשבח. כמות הפעמים שבהן הוזכר הקב"ה כמעט אינה נספרת.

נשאלת השאלה הפשוטה: כיצד יתכן שגוי מאמריקה מצליח לראות את יד ה' בכל מהלך ומוודה לו אינספור פעמים, ויהודי שמכהן כראש הממשלה - שבקלות יכול לראות את הניסים הגדולים שקורים כאן - מתקשה להצהיר בפני כולם שהוא מאמין בצורה מוחלטת?

תשובה אחת, שעונה על הכל:

אין יהודי שלא מאמין - וגם ראש הממשלה מאמין גדול.

אם כך, מה ההבדל בין הנשיא לראש הממשלה, ומדוע יש יהודים שאומרים שהם אינם מאמינים?

התשובה היא: המחשבה על הרגע הבא.

יהודי יודע שברגע שהוא יאמר בפה מלא שהוא מאמין - הוא מתחייב ב־613 מצוות. ולכן הוא מעדיף להגדיר את עצמו כ"לא מאמין".

בשונה מהנשיא, שקל לו מאוד לומר זאת, כי הוא יכול להמשיך בהרגליו, בתאוות וברצונות שלו.

לכן הסברתי שאינני מאמין ליהודי שאומר שהוא לא מאמין. הוא בסך הכל לא מכיר את הטעם המתוק של תורת ישראל, ולכן הוא חושש להצהיר זאת.

ומה התפקיד שלנו? להסביר לו על החיים היפים שחי אדם עם תורה ומצוות. שבת שלום.

פעילות לילדים
הילדים נהנים בחדר הסמוך בזמן שאתה משקיע בלימוד

ארוחת ערב מפנקת
אחרי יום עבודה מגיע לך להתפנק.

לימוד תורה אחד על אחד
בקצב שלך ובאווירה מרוממת

פזיקט "ענפים" עם כל הפינוקים בשביליך!

חלמת על חברותא אישית בקצב שלך?

מיועד לגברים ולנערים שמחפשים להכניס משמעות לערב שלהם בדרך ייחודית ומרגשת.

055-8837733

להרשמה שלחו ווטסאפ למספר >

יגל לנוער

יש ראש שבט? מה הצורך בכך? וכל זה מוביל אותנו לשאלה יותר קשה: הרי עם ישראל כשהיו בשעבוד מצרים היו מרובים מהמצרים כמו שנאמר: "הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעַצוֹם מִמִּצְרַיִם" וא"כ מדוע הם עבדו וסבלו תחת מלכותו של פרעה, הלא יכלו לפתור זאת בנקל: להתמרד! ומכיוון שהם הרוב, הרי שהם יכולים לקבוע מי יהיה המלך?!

אולם התשובה פשוטה, אך יסודית ונפלאה: הקב"ה ישתבח ויתעלה שמו, ברא את העולם בצורה כזו שלכל יצור חי בעולם, יהיה צורך במנהיגות, ולא יתכן שיהיה עדר ללא רועה, וכל זאת עשה הבורא יתברך: כדי שנסכיל ונזכה להמליך אותו עלינו, ולהיות עבדים רק שלו, ולא של אף אחד אחר. והנה עם ישראל ירדו באמונה, ופרקו מעליהם את עולו של מלך מלכי המלכים (עד שהגיעו למ"ט שערי טומאה), מיד מסרם ה' בידי פרעה מלך מצרים הרשע, שהעביד אותם בפרך, עד שבא משה רבנו, וליבה את האמונה בעם ישראל, ורק כאשר עם ישראל המליך את הקב"ה עליהם מלכות גמורה ושלמה, אזי היה העם ראוי לגאולה, וכמו שנאמר: "כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עָבְדִי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם", וכן אנו אומרים זאת כל יום בקריאת שמע: "אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים".

הדייר החדש מנצח, הוא צריך לעבור מלחמה עיקשת עם כל הלול (כל אחד בתורו), ואז כשהוא מנצח את כולם, הוא עומד על האבן הגבוהה, ומכריז בגאון ובקול רם "קוקוריקו" וכולם שותקים! וזהו הסימן שזה עתה הוכתר מלך חדש בלול. כאן נעצר העובד של פינת החי לשנייה, ואז אמר: לא נראה לי שיש לתרגול שלך סיכוי לכבוש את הממלכה של המלך הנוכחי, מאחר שהוא כבר שנתיים רובץ על כסא מלכותו ללא

עוררין. אני הלכתי מיד לאחר שהתרגול שלי ניצח את המלך... אך לאחר כשעה התקשר אלי אדם נחמד שטרח להודיע לי שהתרגול שלי הכריז "קוקוריקו" לצד שתיקתם של כל דיירי הלול, ומעתה ואילך הוא המלך הנערץ!!! כמובן שילדיי שמחו ללא גבול כשנודע להם על הכתרת תרגולם למלך.

* * *

בשעת המלחמה שאלתי את עצמי מדוע התרגולים צריכים שיהיה להם מלך? הרי הכתרת המלך כרוכה בהרבה דם, פציעות, וזה במקרה הטוב. ויותר מכך, מדוע לכל כוורת דבורים יש מלכה, ובכל טריטוריה יש מנהיג, ובכל ממשלה יש ראש ממשלה, ובכל שבט

חיזוק לנוער

הרב דוד פריזן
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

למה צריך מלך?

לפני כ-10 שנים קניתי לילדיי 2 אפרוחים כדי שתהיה להם תעסוקה בימי החופש הגדול. כעבור זמן האפרוחים גדלו להיות "תרגול-ותרגולת", התרגול החליט שהוא כבר מספיק בוגר כדי לקבוע את הטון בשכונה, ובאישון לילה קרא בהחלטיות "קוקוריקו"... שהפר את הדממה בשכונתנו השקטה, ומיד הבנתי שאין לי הרבה ברירות, ולקחתי אותו לפינת החי בבני ברק ואז כשהתרגול נכנס ללול, התרגול הכי מפחיד, ניגש אליו בפנים זועמות, ובלי הודעה מוקדמת ניקר אותו בכרבותו, התרגול שלי החליט שָקִיז לא תְהִי! והחזיר לו מנה אחת אפיים, תוך כדי המלחמה העיקשת ניגש אלי אחד מעובדי הגן ואמר לי בכל לול תרגולים יש מלך! ותמיה, כאשר יכנס דייר חדש, המלך ילחם בו עד שייכנע ויסור למשמעתו של המלך הנערץ, אבל אם

ומכאן אנו צריכים לקחת לעצמנו את הפיתרון האחד והיחיד לכל קושי או צרה שתקפו אותנו: להפסיק לעבוד את החברים, השכנים, המשפחה, הבוס, ואת האינטרסים שלנו! אנו עובדים אך ורק את ה' יתברך!!! וכמו שכותב רבנו בחיי זיע"א "בחובות הלבבות" בפתיחה לשער הבטחון: "מי שבטוח במשהו אחר חוץ מה' יתברך, האלוקים מסיר את השגחתו ממנו ועוזב אותו ביד מי שבטח עליו!"

נתפלל לבורא עולם שיזכה אותנו לטפס במדרגת הבטחון, ונזכה שהמלך שלנו יהיה רק מלך מלכי המלכים הקב"ה, ובכך נזכה לכל הברכות ולכל הישועות, בביאת גואל צדק ובבניין ירושלים, בב"א.

הרב יגאל כהן שליט"א מלמד אותנו תמיד: "עשה את שלך, אבל תזכור - הכזה, הברכה, ההצלחה - הכל מהשם."

ברגע שאתה מכניס את הקב"ה לתוך החיים שלך - אתה מקבל עזרה שלא מהעולם הזה. אז מצד אחד - קח אחריות. תעשה. תשתדל. אבל מצד שני - תתפלל, תבקש, תכניס את בורא עולם לכל צעד.

"כי כשאני לעצמי - מה אני?
אבל כשאני עם ה' - אני הכל".

שבת שלום ומלאת אמונה!

כשאני עם ה' - אני הכל

שבת שלום ומבורך, אחים אהובים ויקרים.

המשנה בפרקי אבות (א, י"ד) אומרת:

"וכשאני לעצמי - מה אני?"

אחרי שהמשנה לימדה אותנו שעל האדם לקחת אחריות על עצמו - "אם אין אני לי, מי לי" - היא מיד ממשיכה ומאזנת: גם אם אתה עושה, פועל, מתאמץ ומשתדל - אל תשכח את הדבר הכי חשוב: אתה לא יכול לבד.

"כשאני לעצמי - מה אני?"

אם אני סומך רק על עצמי, על הכוחות שלי, על ההצלחות שלי - אז באמת, מה אני?

הכח האמיתי של האדם הוא כשהוא יודע שהוא לא פועל לבד. הוא כלי, והכח שבו - מה' יתברך.

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

התהיסק

פעם דרכתי על נמלה בצחוק והיא לקחה את זה רציני ומתה

איך יודעים שצפרדע כל הזמן רעבה? הבטן שלה כל הזמן מקרקרת

מה אומר סבא תנין לסבתא תנינה? בואי נבקר תנינים

כפארה **את**

פסק 42 תקציר:

אלי, טרוילי וכוני הלכודים כנסים לאף את הקופים. הפרוסטור טופע את ההקלטות של כונו ומתקן הכצה שתולף עליהם בזאת טיכרו. האקרים כצליחים לסצח את הקוד של השבב בכחו של גדי וקספרים להורים שישיטו ופס לטלט על מוח של הילד וני אלי וטרוילי נכצאים באזור הלינה פאנק.

במטה האף בי אי

יש לנו חדש בפרשית הילדים האבודים והרופא הנעלם.

מסתבר שנקמת מעבדה סודית באזור הלינה פארק. אוני בתור מחילה תת קרקעית.

על השאלות הללו ידעו אוני חוקרי האף בי אי לענות...

מי השתיל את השבב בראשו של הילד?

מה המטרה בהשתלת השבב?

ומה הקשר של אלי וטרוילי לעבנו?

מתקשרים מבית החולים! מי יודע מה קרה...

השבב הזה יסיע לכם. הנדסתי את המכונות שלו כך שיתרע כשיתקרב לאזור שבו נמצא המחשב שאלי הוא מחבר.

צות בלשים ישלח מיד שוב אל המקום!

המדדים של גדי לא טובים, מיסטר. הוא סובל מאד. אגננו חוששים לתני אם לא ימצא עד מחר רופא ממחה שישלים את הנתוח!

הילד/ה הזוכה

רננה דגן
מנס ציונה

כמה ימים לקח לחומת יריחו ליפול?

תשובה מפרשת תולדות נכדו של חוני

נראה אותך

גולה

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי זוכו בפרס anafeamalon@gmail.com

שוב שבת שלום ילדים יקרים
 התגעגענו אליכם. במיוחד שאנו צריכים להמשיך את הנושא החשוב
 והכל כך מצוי.

ליבי: בשבוע שעבר הסברנו איך לנעול ולקשור נעליים, ושאלתי את
 יגל- שישנם נעליים שהם בלי שרוכים, או נעליים עם סקוצ', או עם
 רוכסן. האם גם כן צריך לנהוג כמו בשרוכים?

יגל: שאלה מצויינת, חכמה וכל כך נכונה. אנו בטוחים שגם לכם
 היתה שאלה כזו, כי נעליים/מגפיים/סנדלים כאלו יש כמעט לכולנו.
 והתשובה לכך אומרים פוסקי זמנינו- שלא צריך להקפיד בזה, ודווקא
 בשרוכים חייבים להקפיד בסדר הנכון.

לכן ילדים צדיקים תפרסמו זאת לחברים שלכם.

ואגב אם בכל זאת רוצים אתם גם בסקוצ' ורוכסן לעשות כמו
 בשרוכים, אתם יכולים.

שבת שלום ונתראה בשבוע הבא
 בעז"ה עם עוד חידוש מרענן

לנקות את החדר ולא בא לכם, תזכרו את הצפרדעים ותעשו את זה בלי
 להתלונן. כשצריך לקום בבוקר לבית הכנסת או לבית הספר ואתם עייפים,
 תחשבו על הצפרדעים שקפצו לתנורים חמים ותקומו עם חיוך. כשחבר
 שלכם צריך עזרה בשיעורי בית וזה ייקח לכם זמן, תהיו כמו הצפרדעים
 שלא חיפשו תירוצים אלא פשוט עשו את הדבר הנכון. תזכרו שה' רואה
 כל מאמץ קטן שאתם עושים ושמה מכם יותר מכל הצפרדעים שבעולם!

פרשת שבוע אורח

פרשת וארא

בפרשת וארא, אחת המכות המיוחדות היא מכת צפרדעים.
 הצפרדעים היו בכל מקום - בבתים, במיטות, בתנורים ובכלים.
 חז"ל מספרים לנו משהו מדהים: הצפרדעים קפצו לתוך התנורים
 הלוהטים והוכו שם, אבל הן לא פחדו להיכנס למקום סכנה. למה?
 כי ה' ציווה עליהן, והן קיימו את הציווי גם במחיר של סכנה.

רגע, מה יכולות ללמד אותנו הצפרדעים? הרבה מאוד! אם צפרדעים
 קטנות היו מוכנות לעשות את רצון ה' גם כשזה קשה ומפחיד, כמה
 יותר אנחנו, בני אדם, צריכים להיות מוכנים לעשות דברים טובים
 גם כשזה לא נוח לנו!

לפעמים ה' מבקש מאיתנו לעשות דברים שקצת קשים - לקום
 מוקדם לבית הספר, לעזור בבית, להתפלל, ללמוד תורה. אנחנו
 יכולים להתלונן ולומר "קשה לי", אבל הצפרדעים מלמדות אותנו
 לעשות את הדבר הנכון גם כשזה
 מאתגר.

ילדים יקרים, ה' רוצה שנהיה
 אמיצים ונעשה את הדברים
 הטובים והנכונים גם כשזה לא נח
 לנו או קצת קשה. ה' רוצה שלא
 נתרץ ונמצא תירוצים כמו "אני
 עייף" או "לא בא לי עכשיו", אלא
 נעשה את מה שצריך בשמחה. ה'
 רוצה שנזכור שאם צפרדעים קטנות
 יכלו להיות כל כך אמיצות ונאמנות,
 בטח שאנחנו יכולים להתאמץ קצת
 כדי לעשות מצוות ומעשים טובים.
 אז כשאמא מבקשת מכם לעזור

מצאו 10 הצבים

מהו

הפסוק למסע צפורה

יודעים את התשובה
 שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
 anafeamalon@gmail.com

תשובה מפרשת תולדות:
 "וַיֵּזֶד יַעֲקֹב בְּיַד וַיְבֹא עֲשׂוֹ מֶן
 הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵגֶף"

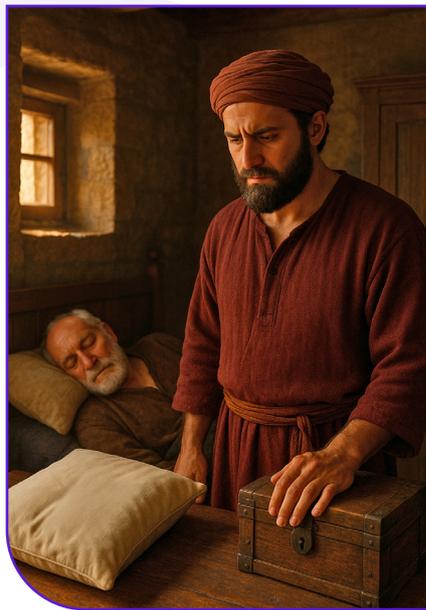
החכמים ואמר שאינו יכול למכור את האבן. החכמים חשבו שהוא מעלה את המחיר והציעו לו סכומים גבוהים בהרבה, אך הוא עמד בסירובו. הם עזבו מאוכזבים. כשהאב התעורר לקח דמא את המפתח, הציג את האבן והציע אותה לחכמים במחיר המקורי בלבד. הוא הדגיש שאינו מבקש תשלום נוסף על כך שכיבד את אביו. זמן קצר לאחר מכן נולד בביתו של דמא עגל של פרה אדומה, מאורע נדיר ויקר ערך. חכמי ישראל שבו אליו, רכשו את הפרה המיוחדת וזהו של דמא התרבה בזכות מצוותו.

סיפורי צדיקים

בזכות מצוות כיבוד הורים

בימים שבהם בית המקדש פעל בירושלים שירתו בו הכהנים כשהם לבושים בבגדיהם המיוחדים. מבין כל הבגדים נחשב החושן של הכהן הגדול לבולט במיוחד, שכן על אבניו שובצו שמות שנים עשר השבטים. באחד הימים התברר שאבנו של שבט בנימין, האבן הנקראת ישפה, נעלמה. חכמי ישראל מיהרו למצוא אבן חלופית שתתאים למידות וליופי הנדרש, כשבידיהם סכום נכבד מקופת המקדש. הם עברו ממקום למקום, חיפשו אצל סוחרים ומומחים, אך ללא הצלחה. לאחר זמן נודע להם שבאשקלון חי אדם עשיר בשם דמא בן נתינה, המוכר כאדם שמחזיק אוסף מרשים של אבנים טובות. החכמים נסעו אליו וביקשו לרכוש ממנו אבן ישפה

מתאימה. דמא קיבל את פניהם, שמע את בקשתם והסכים למכור להם את האבן תמורת מאה דינרי זהב. הוא הזמין אותם להמתין בביתו וניגש להביא את האבן מהתיבה שבה שמר את חפצי הערך. אלא שהמפתח לתיבה היה מונח מתחת לכר של אביו שישן באותה שעה. דמא סירב להעיר את אביו ולכן שב אל

נפלאות הבריאה

הצבי - אצילות, מהירות וראייה רחוקה

כוחו של העדר
 הצבאים (צבי ברבים) אוהבים מרחבים פתוחים, אך יודעים למצוא מים ומקומות מסתור גם בשטחים קשים. הם חיים בעדרים, ומנהיגי העדר מזהים סכנות במהירות ומאותתים לאחרים לברוח.

סמל לטוהר וחירות
 בתנ"ך הצבי מופיע כסמל לטוהר, זריות וחירות. חכמי ישראל השתמשו בו כדי לתאר כיסופים לעבודת ה': "ורץ צבאי - לעשות רצון אביך שבשמיים".

דיוק בתנועה
 הצבי הוא חיה של יופי טבעי. הוא נחשב לאחד מבעלי החיים הזריזים ביותר בארץ ישראל. גופו בנוי לקפיצות ארוכות ולפניות חדות בזמן ריצה. תנועתו קלה וחנינית, כאילו מרחפת מעל הקרקע. עיניו גדולות וממוקמות כך שיוכל לצפות ולהביט למרחק רב, לזהות תנועה ולברוח בזמן

הצבי מזכיר לנו שהחירות האמיתית היא לשמור על קדושה, ללכת בדרך ישרה ולהשתמש בכוחות שקיבלנו לטוב.

חוגגים ומתברכים

ידועה הסגולה להוסיף ברכה ביום השמחה ע"י קיום סעודת עניים למי שאין להם.

בתרומה חד-פעמית, אתם יכולים להיות שותפים במצווה אדירה ולהאכיל **200 איש** לכבוד השמחה שלכם ←

03-8000-770

הצטרפו עכשיו

לברכה כפולה!

מרכז תינוקות
מטרנות ומוצרים
חינניים לתינוקות

סמינרי קירוב
שבתות חיזוק
לקרוב רחוקים

המסעדה
סיוע בארוחות
לזקקים

**24 שעות
קו הלכה**
ושיעורים בטלפון

180 אברכים
לימוד תורה בכולל

שידורים חיים
לזיכוי הרבים בכל
רשתות המדיה

"יגל ליבי"
ישיבה לבעלי
תשובה

מחסן החסד
חלוקת סלי מזון

מדרשויות לנוער
מסגרות חיזוק

ביחד מאירים את העולם

רוצים להיות שותפים? חייגו <<<

03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

לרפואה שלימה | נתנאל אברהם בן תחיה

לעילוי נשמת | עזיזה בת שמחה נעמן

לעילוי נשמת | עפיה בת יוסף ורבקה הלל

לעילוי נשמת | אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד | לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהדן בת זיוה ע"ה